

แนวทางการจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม : ไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอ มณฑลยูนนานและไม้แกะสลักบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่

WOOD CARVINGS CULTURAL PRODUCTS MANAGEMENT: SHIHE VILLAGE, YUNNAN PROVINCE AND BANTAWAI, CHIANGMAI PROVINCE

เคอตี ตู¹
ภรดี พันธฎากร²
ภวษา เรืองชีวิน³

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม : ไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอ มณฑลยูนนานและไม้แกะสลักบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอ มณฑลยูนนานและบ้านถวายจังหวัดเชียงใหม่ ตลอดจนวิเคราะห์จุดเด่นด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อค้นหาวิธีการและแนวทางการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น

จากการศึกษาพบว่า ไม้แกะสลักบ้านถวายและบ้านซื่อเหอเป็นทักษะงานฝีมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการแสดงเอกลักษณ์ของประเทศหรือภูมิภาค นับตั้งแต่อดีต ไม้แกะสลักคือสิ่งที่สะท้อนและนำเสนอวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณีและศาสนาของคนในท้องถิ่น ตลอดจนเป็นส่วนสำคัญของอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมที่มีมูลค่าในเชิงพาณิชย์สูง อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านถวาย และบ้านซื่อเหอยังคงประสบกับปัญหาทั้งในด้านความหลากหลายของรูปแบบผลิตภัณฑ์ ความหมายทางวัฒนธรรม เทคนิคการผลิตและการจัดจำหน่าย ดังนั้น เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอและบ้านถวายยังคงได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีและต่อเนื่องจึงมีความจำเป็นต้องหามาตรการและแนวทางการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นมาใช้ และจากการศึกษาพบว่า 1. การอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ได้แก่ การปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมไม้แกะสลักและรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยด้านวัฒนธรรมไม้แกะสลักอย่างเป็นระบบ 2. การพัฒนาอย่างเร่งด่วน ได้แก่ การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการแกะสลักไม้และสร้างหมวดหมู่ทางนวัตกรรมใหม่ให้กับไม้แกะสลัก 3. การส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1) การกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม 2) การประชาสัมพันธ์ 3) นำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในอุตสาหกรรม 4) การสร้างทีมงานช่างแกะสลัก 5) การสร้างแบรนด์ และ 6) การพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมหัตถกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งทั้งหมดล้วนมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักเป็นอย่างดี

คำสำคัญ : ไม้แกะสลัก, ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม, อุตสาหกรรม, การพัฒนา

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

² ศาสตราจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก สาขาเซรามิกส์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

³ ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม สาขาพื้นฐานและทฤษฎีศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The article is part of research on “Wood carvings cultural products management: Shihe village, Yunnan province and Bantawai, Chiangmai province” The purpose of this paper is to study woodcarving culture products in Baantawai, Thailand and Shihe Village in China. As well as analyze the strengths of culture and industrial development to find methods and guidelines for the management of woodcarving cultural products that are appropriate and in line with local characteristics.

According to studies, it has been found that Baantawai woodcarving and Shihe Village woodcarving is a particularly important part of the skills of a nation or region. Since ancient times, it has reflected and presented the production and life, customs and customs of the local people, and is an important part of a high value commercial cultural industry. However, At present, the woodcarving industry culture in Baantawai and Shihe Village still faces problems in terms of product variety, cultural meaning, production techniques and distribution. Therefore, in order to make the woodcarving products in Baantawai and Shihe Village have been developed in a good direction and continuously, it is necessary to find appropriate measures and guidelines for managing cultural products that are consistent with local characteristics. And the study found that 1. Sustainable conservation includes Instilling awareness of conservation of wood carvings culture and gather systematic woodcarving culture research data. 2. Urgent development includes solving the shortage of raw materials used for wood carving and Create new innovative categories for carved wood. 3. Promoting business development with efficiency includes 1) Determining the direction of industrial development 2) Public relations 3) Use advanced technology in the industry 4) Creating a carver team 5) Branding and 6) Development as a handicraft tourism industry. All of which play an important role in the development of highly carved wood products.

Keywords : Wood carving, Cultural products, Industry, Development

บทนำ

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมกลายเป็นโครงสร้างสำคัญสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศจีน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม ถือเป็นหนึ่งในแนวทางการพัฒนาที่โดดเด่น และเมื่อไม่กี่ปีมานี้รัฐบาลจีนยังได้จัดตั้งโครงการตามหลักยุทธศาสตร์ “วัฒนธรรมท้องถิ่นรุ่งเรืองด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและการสร้างมณฑลแห่ง

วัฒนธรรม” เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมในมณฑลยูนนาน สำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมในประเทศไทย รัฐบาลได้มีการนำรูปแบบหัตถกรรมท้องถิ่นที่หลากหลายมารวบรวมไว้ด้วยกันเพื่อใช้เป็นสถานที่ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงของประเทศ ต่อมาในช่วงวิกฤตการณ์ทางการเงินปี 2000 รัฐบาลไทยได้เรียนรู้และนำโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)” ของประเทศญี่ปุ่นมาใช้ในประเทศไทยโดยมุ่งเน้นด้านการพัฒนาชนบทด้วยการนำผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละตำบลเข้ามาเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการส่งออก นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์ในโครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)” ยังมีรูปแบบที่เชื่อมโยงกับการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นทำให้ผลิตภัณฑ์อุดมไปด้วยเอกลักษณ์ของงานช่างหัตถกรรมไทยจนสามารถส่งขายไปยังตลาดในเมืองและได้รับความนิยมไปทั่วโลก ตลอดจนสามารถช่วยบรรเทาและแก้ไขปัญหาคอขวดของประชาชนในประเทศได้

ไม้แกะสลัก เป็นศิลปกรรมที่มีประวัติศาสตร์การพัฒนามาอย่างยาวนานและเป็นงานแกะสลักชนิดหนึ่งที่ใช้ไม้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตหรือมักเรียกว่า “หัตถกรรมพื้นบ้าน” โดยหมู่บ้านชื่อเหอ (Shihe) มณฑลยูนนาน (Yunnan) และบ้านถวาย จังหวัดเซียงใหม่ คือสถานที่สำคัญในการผลิตไม้แกะสลักของประเทศจีนและไทย ปัจจุบัน หัตถกรรมไม้แกะสลักมีคุณสมบัติที่เป็นเอกลักษณ์ของชนชาติและแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมในภูมิภาคมากขึ้นเพราะการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักในเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นสัญลักษณ์ของระบบเศรษฐกิจซึ่งถือเป็นกระบวนการสำคัญอย่างหนึ่งของผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหัตถกรรมไม้แกะสลักจะเป็นผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่มีมูลค่าในเชิงพาณิชย์สูง อุดมไปด้วยเนื้อหาทางวัฒนธรรมและมีรูปแบบทางศิลปะที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสอดคล้องกัน แต่จากการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วของระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านชื่อเหอและบ้านถวายได้รับผลกระทบโดยตรงทั้งในด้านการตลาด วิธีการผลิตสมัยใหม่ ความหลากหลายของรูปแบบผลิตภัณฑ์หรือการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างการผลิตที่ทันสมัยอื่นๆ ทำให้ในขณะที่ศิลปะไม้แกะสลักกำลังได้รับการพัฒนาไปอย่างเฟื่องฟู กลับยังคงต้องเผชิญหน้ากับปัญหาหลายอย่างที่รอคอยการแก้ไข ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม : ไม้แกะสลักบ้านชื่อเหอ มณฑลยูนนานและไม้แกะสลักบ้านถวาย จังหวัดเซียงใหม่” เพื่อวิเคราะห์สภาพพื้นฐานของการพัฒนาธุรกิจไม้แกะสลักบ้านชื่อเหอ มณฑลยูนนาน ประเทศจีนและบ้านถวาย จังหวัดเซียงใหม่ ประเทศไทย ด้วยการศึกษาค้นคว้าวิจัยลักษณะความเหมือนและความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก ความหมายทางวัฒนธรรม ตลอดจนช่องว่างในการพัฒนาธุรกิจเพื่อสร้างแนวทางการทำงานเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาหัตถกรรมไม้แกะสลักได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ศึกษาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านซ้อเหอ มณฑลยูนนานและบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบัน
2. วิเคราะห์จุดเด่นด้านวัฒนธรรมและรูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมของศิลปะไม้แกะสลักบ้านซ้อเหอ มณฑลยูนนานและบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่
3. ค้นหาวิธีการและแนวทางการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านซ้อเหอ มณฑลยูนนานและบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น

การกำหนดปัญหาในการวิจัย

เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านซ้อเหอและบ้านถวายยังคงได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีและต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นต้องริบดำเนินการแก้ไขปัญหาที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ทำอย่างไรถึงจะสามารถอนุรักษ์หัตถกรรมไม้แกะสลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในอดีต ไม้แกะสลักคือสิ่งประดิษฐ์เพื่อการตกแต่งสถาปัตยกรรมอย่างหนึ่ง แต่ทว่า จากการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยในปัจจุบันทำให้รูปแบบการตกแต่งสถาปัตยกรรมและบ้านเรือนที่เคยใช้ไม้และหินกลับกลายเป็นโครงสร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่มีความทันสมัยมากขึ้นและอาจส่งผลให้ไม้แกะสลักค่อย ๆ สลายสูญไปในที่สุด ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างแนวทางเพื่อการอนุรักษ์ศิลปะไม้แกะสลักแบบดั้งเดิมนี้ให้ยังคงอยู่สืบต่อไปในอนาคต ดังนี้

2. ทำอย่างไรถึงจะสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักได้อย่างรวดเร็ว

แม้ว่าผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักจะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้ผลิตได้โดยตรง แต่ในกระบวนการดำเนินการจริงนั้นกลับเกิดปัญหาขึ้นอย่างนับไม่ถ้วนเพราะจำเป็นต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์ของรัฐบาล ผู้ประกอบการ ช่างฝีมือและผู้บริโภคด้วย ดังนั้น จึงส่งผลให้การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักดำเนินไปอย่างเชื่องช้า

3. ทำอย่างไรถึงจะสามารถทำให้ผู้บริโภคในปัจจุบันยอมรับผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลัก

จากการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ได้ส่งผลให้ความต้องการทางสุนทรียศาสตร์และความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น หากต้องการให้ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องเข้าใจความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน

วิธีการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลเอกสารจากหนังสือ เอกสารวรรณกรรม วารสาร วิทยานิพนธ์และข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับหมู่บ้านชื้อเหอ มณฑลยูนนาน ประเทศจีน และบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย ได้แก่ ประวัติศาสตร์ ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักและธุรกิจผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก

2. การศึกษาภาคสนามที่หมู่บ้านชื้อเหอ มณฑลยูนนาน ประเทศจีน และบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย เพื่อสังเกตการณ์และทำความเข้าใจข้อเท็จจริงที่ค้นพบ ขยายความรู้ความเข้าใจของตนเองให้กว้างขึ้น ตลอดจนการสำรวจมุมมองที่เป็นอิสระและมีชีวิตชีวา ซึ่งจากการลงพื้นที่ศึกษาธุรกิจไม้แกะสลักจะสามารถทำให้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ง่ายยิ่งขึ้น ได้แก่ ศึกษาบริบทของผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก วิธีการและเทคนิคงานไม้แกะสลักและสถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก

3. การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลและแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลัก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

- การวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมของธุรกิจไม้แกะสลักด้วยวิธีการวิเคราะห์ความคิดแบบสหวิทยาการโดยใช้มุมมองที่แตกต่างกันในการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักเพื่อทำความเข้าใจเอกลักษณ์ ความเหมือนและความแตกต่างกันของไม้แกะสลักภายใต้ภูมิหลังของการพัฒนาสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ตลอดจนศึกษาเปรียบเทียบสถานการณ์การพัฒนาอุตสาหกรรมศิลปะไม้แกะสลักของบ้านชื้อเหอ มณฑลยูนนานและบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่เพื่อวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อยของแต่ละประเทศ

- การวิเคราะห์แนวโน้ม นำข้อมูลจริงที่ได้จากการลงพื้นที่สำรวจมาเปรียบเทียบกับสถานการณ์การพัฒนาธุรกิจไม้แกะสลักบ้านชื้อเหอและบ้านถวายด้วยการวิเคราะห์ตามแนวโน้มเพื่อศึกษาข้อดีและข้อเสียของการพัฒนาธุรกิจไม้แกะสลักในประเทศจีนและประเทศไทย อันจะนำมาซึ่งการปรับปรุงทางทฤษฎีและมีประโยชน์ต่อการอ้างอิงข้อมูลในอนาคต

5. การบริหารจัดการ

- นำผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อยของอุตสาหกรรมศิลปะไม้แกะสลักในแต่ละท้องถิ่นและสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นมาค้นหาและนำเสนอมาตรการ ตลอดจนวิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำมาสู่การบริหารจัดการ การอนุรักษ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลัก

- สร้างมาตรการและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาจนสามารถทำให้ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านชื้อเหอ มณฑลยูนนาน และบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ดียิ่งขึ้น

สรุปการวิจัย

การพัฒนาทฤษฎีอุตสาหกรรมวัฒนธรรม คือการบูรณาการอย่างใกล้ชิดระหว่างการปฏิบัติของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและนโยบายอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ เพราะทฤษฎีของสาขานี้มุ่งเน้นไปที่การสำรวจเชิงทฤษฎีของอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อที่จะแก้ปัญหาในทางปฏิบัติ ดังนั้น จึงถูกรวมเรียกว่า “ทฤษฎีการประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม” ซึ่งมีความหมายหมายถึง การพัฒนา การผลิตและการตลาดของผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม ตลอดจนการจัดการและการดำเนินงานของผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

ปัจจุบัน จากการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลให้การทำงานด้านการบริหารจัดการวัฒนธรรมพบกับโอกาสและความท้าทายเป็นอย่างมาก ประการแรก เนื่องจากผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีต้นกำเนิดมาจากการพัฒนาที่ยาวนานของประวัติศาสตร์ จวบจนปัจจุบันยังคงเห็นได้ชัดเจนว่าผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมได้รับการอนุรักษ์และโอบอุ้มเอาไว้เป็นอย่างดี โดยเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถทำให้ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมถูกบริหารจัดการได้อย่างมีขอบเขตและสามารถขยายช่องทางการตลาดให้ผู้บริโภคเข้าถึงได้ง่ายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่มีฐานะเป็นแพลตฟอร์มที่เปิดโลกกว้างได้อย่างไร้ขีดจำกัดและเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมข้ามประเทศได้ ประการต่อมา เนื่องจากการปรากฏตัวขึ้นของอินเทอร์เน็ตเป็นประตูที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศและเป็นสื่อกลางที่กระตุ้นศิลปะและวัฒนธรรม ดังนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ส่งผลให้เอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอและบ้านถวายโดดเด่นไปไกลทั่วโลก นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศยังเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าจะก่อให้เกิดการสืบทอดวัฒนธรรมต่อไปได้

จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่า

1. จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสถานการณ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลัก พบว่า

- ไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอ

นับตั้งแต่ปี 1990 เป็นต้นมา ประเทศจีนได้พัฒนาเป็นประเทศเศรษฐกิจตลาดแบบสังคมนิยมและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ไม่ใช่กิจการของภาครัฐทำให้อุตสาหกรรมไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอ คือธุรกิจที่เป็นที่นิยมมากในช่วงนั้น ปัจจุบัน อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอได้กลายเป็นองค์กรที่เกิดจากหน่วยงานของธุรกิจและครัวเรือนที่มีโครงสร้างทางธุรกิจที่ทันสมัยและมีบทบาทต่อห่วงโซ่อุตสาหกรรม ขนาดของตลาดและการรวมตัวกันของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งในการดำเนินงานเช่นนี้ล้วนก่อให้เกิดทั้งข้อดีและข้อเสียต่อแนวโน้มการพัฒนาไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอในอนาคตทั้งสิ้น นอกจากนี้ ในฐานะที่อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านซื่อเหออุดมไปด้วยรสชาติของงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมชนชาติที่โดดเด่นและมีความสัมพันธ์ที่แนบแน่นกับหัตถอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมทาง

วัฒนธรรม ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักจึงต้องขึ้นอยู่กับข้อจำกัดของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและยังต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับวัฒนธรรมด้วย

ปัจจุบัน แม้ว่าอุตสาหกรรมไม้แกะสลักบ้านชื้อเหอจะมีแนวโน้มการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี แต่ก็ยังคงประสบกับปัญหาในหลาย ๆ ด้านอย่างเห็นได้ชัด อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นเริ่มพัฒนาไปอย่างล่าช้า อ่อนแอ มีการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่สมบูรณ์และการสนับสนุนจากรัฐบาลมีข้อจำกัด ในขณะเดียวกัน การผลิตผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านชื้อเหอยังพัฒนาไปเป็นการผลิตในโรงงานขนาดเล็กเป็นหลักทำให้ไม่มีการแข่งขันทางการตลาด ไม่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาให้ช่างฝีมือใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้เกิดการสิ้นเปลืองได้ง่าย ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาล่าช้าจำเป็นต้องเริ่มต้นจากหลายด้าน เช่น การลงทุนของรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงาน ตลอดจนการเปลี่ยนทิศทางการทำงานไปเป็นอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม เป็นต้น การพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมต้องใช้บุคลากรที่มีคุณภาพทางวัฒนธรรมสูงและมีเทคนิคเฉพาะสูง ดังนั้น จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการระดมทุนและการลงทุนด้านแรงงานมนุษย์มากขึ้น อย่างไรก็ตาม เพื่อเพิ่มการลงทุนและผลิต รูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมตามแบบดั้งเดิมไม่เหมาะสมกับยุคสมัยอีกต่อไปและรูปแบบการพัฒนาในยุคสมัยใหม่จำเป็นต้องดำเนินการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มุ่งเน้นการสร้างห่วงโซ่อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมแบบครบวงจรและสร้างวงจรที่ดีให้กับระบบการบริหารงาน

- ไม้แกะสลักบ้านถวาย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านถวาย พบว่า ปัจจุบัน บ้านถวายเป็นหมู่บ้านหัตถกรรมไม้แกะสลักที่ขึ้นชื่อที่สุดของประเทศไทย และเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ภายในศูนย์หัตถกรรมบ้านถวายมีผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้เป็นจำนวนมาก ทั้งผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก เฟอริไนเจอร์ไม้ และของประดับตกแต่งต่าง ๆ ชาวบ้านส่วนใหญ่ในหมู่บ้านถวายจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลัก โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพช่างไม้และมีร้านค้าเป็นของตนเองด้วย ดังนั้น บ้านของพวกเขาจึงกลายเป็นพื้นที่จัดแสดงผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก หรือกล่าวได้ว่า ชาวบ้านในหมู่บ้านถวายชื่นชอบและรักอาชีพการแกะสลักไม้ นอกจากนี้ จากการลงพื้นที่ศึกษาและสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องใน ณ ศูนย์หัตถกรรมบ้านถวาย พบว่า รูปแบบการตลาดของผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านถวายไม่ได้เป็นเพียงแค่การซื้อขายเท่านั้นแต่ยังเป็นธุรกิจที่ครอบคลุมถึงการบริการ ตลอดจนถือเป็นผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างสูงจากผู้คนทั่วโลกเพราะการมีอยู่ของบริษัทโลจิสติกส์และการขนส่งจำนวนมากในพื้นที่คือเครื่องยืนยันที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาโดยรวมของอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะการขายในภูมิภาคเท่านั้นแต่ยังสามารถให้บริการได้อย่างหลากหลายไปทั่วทุกมุมโลก นอกจากนี้ จากการที่ลูกค้าชาวจีนกำลังค่อย ๆ กลายเป็นลูกค้าหลักของผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านถวายทำให้การแปลภาษาจีนและโรงเรียนสอนภาษาจีนเกิดขึ้นในท้องถิ่นเป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน

ปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านถวายยังคงประสบปัญหาหลายส่วน ได้แก่ อุตสาหกรรมระดับต่ำและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจไม่ดี มีทรัพยากรและการสนับสนุนจากรัฐบาลที่ไม่เพียงพอ ขาดทักษะและเผชิญหน้ากับการไร้ผู้สืบทอด ขาดการกำกับดูแลและไม่มีกระบวนการควบคุมตลาด รูปแบบการขายล้าหลังและการตลาดจะต้องได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสม การแข่งขันในอุตสาหกรรมที่ทวีความรุนแรงและมีแรงกดดันจากตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมาก ขาดนวัตกรรมสมัยใหม่และขาดกลไกการเรียนรู้

2. จุดเด่นด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมของศิลปะไม้แกะสลัก

จุดเด่นด้านวัฒนธรรมของไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอและบ้านถวาย คือ อุดมไปด้วยเอกลักษณ์ท้องถิ่น มุ่งเน้นไปที่ความสมจริง มีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าสนใจและมีจินตนาการทางศิลปะที่หลากหลาย รูปแบบเรียบง่ายสวยงาม และสะท้อนภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์ของชาวบ้าน ปัจจุบันการพัฒนาอุตสาหกรรมของศิลปะไม้แกะสลักในไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอและบ้านถวายยังคงประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกัน คือ ผลตอบแทนไม่ดี ทรัพยากรในการผลิตไม่เพียงพอ รูปแบบการขายล้าหลัง ขาดนวัตกรรมสมัยใหม่ ขาดการกำกับดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเผชิญหน้ากับการไร้ผู้สืบทอด

3. วิธีการและแนวทางการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอ มณฑลยูนนานและบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น

จากการศึกษาข้อมูลในเอกสารวรรณกรรมและการลงพื้นที่ศึกษา พบว่า สำหรับการอนุรักษ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักมีทั้งโอกาสและอุปสรรคในการดำเนินการทั้งสิ้น กล่าวคือ จากการพัฒนาไปอย่างก้าวกระโดดของอุตสาหกรรมอาจนำมาซึ่งการทำลายรูปแบบการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ดังจะเห็นได้จาก ในอดีต เทคนิคการทำผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไม้แกะสลักแบบดั้งเดิมคืองานช่างที่ทำด้วยมือเป็นหลัก ส่งผลให้มีค่าแรงงานฝีมือสูง สิ้นเปลืองเวลาและราคาผลิตภัณฑ์ค่อนข้างแพง ซึ่งเพราะต้นทุนการผลิตที่สูงเช่นนี้ทำให้ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรในระบบอุตสาหกรรมมาช่วยผลิตเพื่อทดแทนแรงงานฝีมือ แต่วิธีการดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นอย่างมาก ดังนั้น เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอและบ้านถวายยังคงได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีและต่อเนื่องจึงมีความจำเป็นต้องหามาตรการและแนวทางการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอ มณฑลยูนนานและบ้านถวาย จังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอไว้เป็นแนวทางดังนี้

1. การอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

1.1 ปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมไม้แกะสลัก

เทคนิคการแกะสลักที่ประณีต อุดมไปด้วยเอกลักษณ์ท้องถิ่นและความโดดเด่นทางศิลปะคือเสน่ห์ของงานไม้แกะสลัก การแกะสลักเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของกระบวนการแกะสลักไม้เป็นการผสมผสานระหว่างเอกลักษณ์ของการแกะสลักเข้ากับวัฒนธรรมร่วมสมัยและส่งเสริมให้

วัฒนธรรมใหม่กับงานฝีมือเกิดการผสมผสานร่วมกันได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จวบจนปัจจุบัน การสืบทอดผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักของบ้านซื่อเหอและบ้านถวยยังคงแสดงให้เห็นถึงความสวยงามของรูปแบบ วัสดุและดึงดูดใจผู้พบเห็นมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ สืบเนื่องจากรัฐบาลให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมพื้นบ้านมากขึ้นทำให้ไม้แกะสลักได้รับความสนใจจากสังคมอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน และในบริบทที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ เราไม่ควรพลาดโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้ผู้คนอนุรักษ์และสร้างจิตสำนึกในการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักให้ดีขึ้นโดยมุ่งเน้นด้านการเรียนรู้และสร้างค่านิยมในด้านศิลปะและวัฒนธรรม นอกจากนี้ ภายใต้อิทธิพลของศิลปะสมัยใหม่เรายังควรสร้างผลงานใหม่ที่สอดคล้องกับยุคสมัยในปัจจุบันด้วย

1.2 รวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยด้านวัฒนธรรมไม้แกะสลักอย่างเป็นระบบ

การสร้างจิตสำนึกให้ผู้คนอนุรักษ์วัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมไม้แกะสลักและการสำรวจความสามารถรอบด้านโดยรวมของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้จะทำให้ผู้คนเข้าใจมรดกทางวัฒนธรรมนั้นได้อย่างครอบคลุม จากการรวบรวมข้อมูลทางเอกสารวรรณกรรม การลงพื้นที่ศึกษา การตรวจสอบภาคสนามและการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจที่มาทางประวัติศาสตร์ สถานการณ์ปัจจุบันและการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของบ้านซื่อเหอและบ้านถวยได้อย่างชัดเจนซึ่งสามารถรวบรวมและจัดระเบียบข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักที่มีอยู่ได้ดังนี้ ทฤษฎีที่มีชื่อเสียง การวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลการสำรวจและเทคนิคการแกะสลักไม้ นอกจากนี้ ข้อมูลดังกล่าวยังสามารถใช้สร้างฐานข้อมูลที่ครอบคลุมด้านข่าวสารและตัวเลขทางสถิติได้ เช่น ประวัติศาสตร์ สถานการณ์ปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์ผู้สืบทอด การจำหน่ายในตลาดและการแนะนำทรัพยากรในการผลิต เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในด้านแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาทรัพยากรในปัจจุบันเราควรจ้างผู้ที่มีความสามารถระดับมืออาชีพมาช่วยดำเนินการ สำหรับทรัพยากรที่ได้รับความเสียหายมากเราควรรีบฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากรที่มีอยู่ให้ดีที่สุด ส่วนทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดแต่ยังสามารถพัฒนาได้นั้นเราจำเป็นต้องเพิ่มความพยายามในการพัฒนาและผสมผสานกับแนวคิดของนวัตกรรมใหม่ด้วยถึงจะสามารถพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมไม้แกะสลักให้ดียิ่งขึ้น

2. การพัฒนาอย่างเร่งด่วน

2.1 แก้ไขปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการแกะสลักไม้

ปัจจุบัน วัตถุดิบของอุตสาหกรรมไม้แกะสลักบ้านซื่อเหอส่วนใหญ่มาจากการซื้อขายในแถบชายแดนและนำเข้าเป็นหลัก ไม้ที่ใช้ส่วนใหญ่ ได้แก่ ไม้ยมหอม ไม้การบูร ไม้สนและไม้อื่นๆ ที่มีราคาใกล้เคียงกับไม้ทองถิ่น แต่เนื่องจากไม้นำเข้าจะมีขนาดใหญ่กว่าทำให้ไม่มีคุณภาพดีเท่าไม้ในท้องถิ่น แม้ว่าผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักจะมีประโยชน์ทางการใช้งานสูงแต่ก็ถือเป็นของใช้สิ้นเปลือง ทำให้ผู้บริโภคไม่นิยมและส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีราคาตกต่ำ ปัจจุบัน บริษัทส่วนใหญ่ได้เลือกไม้ที่มีมูลค่าสูงมาใช้ในการผลิตแต่การเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ด้วยวิธีการนี้ยังทำได้ยากทำให้พวกเขาต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการสร้างแบรนด์แต่นั่นก็ยังไม่ใช่กระบวนการที่

สามารถทำได้ในระยะเวลาอันสั้น ปัจจุบัน มณฑลยูนนานไม่อนุญาตให้ตัดต้นไม้ที่มีมูลค่าสูงทำให้ไม่มีมูลค่าสูงส่วนใหญ่ต้องนำเข้าและมีปริมาณไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างและพัฒนาพื้นที่ของตนให้เป็นฐานการปลูกต้นไม้และเลือกไม้ที่มีระยะเวลาในการเติบโตสั้นถึงจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้ทรัพยากรไม้ได้ ในขณะเดียวกัน เศษไม้ที่เหลือยังสามารถนำไปรีไซเคิลและใช้ทำวัสดุตกแต่งบ้านได้ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาคารขาดแคลนวัตถุดิบได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ในการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักควรรับประกันว่าจะสามารถพัฒนาวัตถุดิบไม้แกะสลักให้ตีความกันไปได้เพราะวัตถุดิบที่เพียงพอจะสามารถส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักให้ดีขึ้น

2.2 สร้างหมวดหมู่ทางนวัตกรรมใหม่ให้กับไม้แกะสลัก

รูปแบบลวดลายของไม้แกะสลัก ทักษะการแกะสลักและความหมายแฝงทางจิตวิญญาณถือเป็นสาระสำคัญของประวัติศาสตร์ไม้แกะสลักบ้านชื้อเหอและบ้านถวาย ไม้แกะสลักเป็นหัตถกรรมพื้นบ้านของชนชาติและได้รับการพัฒนาไปตามเอกลักษณ์ของ “ทักษะ” และ “ศิลปะ” ในฐานะที่งานหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยม ดังนั้น การสืบทอดประเพณีการแกะสลักไม้และการรักษาเอกลักษณ์ของงานฝีมือจึงสามารถศึกษาได้จากแง่มุมด้านวัตถุดิบและเทคนิคการแกะสลักไม้

ด้านวัตถุดิบ ก่อนอื่น วัตถุดิบที่จำเป็นสำหรับการแกะสลักไม้เป็นเงื่อนไขพื้นฐานในการพิจารณาการใช้งานและมูลค่าของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป โดยทั่วไปวัตถุดิบแบ่งออกเป็นสองประเภทคือไม้มีค่าและไม้ทั่วไป ในฐานะที่การแกะสลักไม้เป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้าน ดังนั้นในกระบวนการแปรรูปไม้เราจำเป็นต้องใส่ใจกับเอกลักษณ์พิเศษและเนื้อผิวของไม้ชนิดนั้น ๆ เป็นสำคัญถึงจะสามารถเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรมและความสวยงามให้กับผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปได้ เทคนิคการแกะสลักไม้ถือเป็นศูนย์กลางของคุณสมบัติการแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมที่เรียกว่า “ทักษะ” และ “ศิลปะ” กล่าวคือ หมายถึงงานฝีมือที่ประณีต การผลิตที่ยอดเยี่ยม ศิลปะที่วิจิตรและงานหัตถกรรมซึ่งทั้งหมดเป็นกระบวนการทำให้ไม้มีเนื้อหาและรูปแบบเดียวกันด้วยการแกะสลัก ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ไม้แกะสลักได้พยายามปรับตัวให้เข้ากับความต้องการที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นไม้แกะสลักบนสถาปัตยกรรม เครื่องเรือนหรือของประดับตกแต่งซึ่งทั้งหมดล้วนได้รับการสร้างขึ้นอย่างพิถีพิถัน

ด้านเทคนิคการแกะสลักไม้และการพัฒนาทักษะงานฝีมือไม่กี่ปีมานี้ บางบริษัทมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมมากขึ้น แม้ว่านวัตกรรมทางวัฒนธรรมจะสามารถส่งเสริมจุดขายและเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ได้ แต่ช่างฝีมือทั่วไปยังไม่สามารถทำได้ประสบความสำเร็จเพราะไม่มีวิสัยทัศน์ในการทำงานและราคาขายของผลิตภัณฑ์ก็คือค่าแรงของเขา แต่หากผลิตภัณฑ์เดียวกันได้รับการแก้ไขโดยช่างฝีมืออาวุโสหรือประติมากรก็จะสามารถตั้งราคาได้สูงกว่าเป็นเท่าตัว ดังนั้น จากปัญหาที่เกิดขึ้นเราสามารถแก้ไขปัญหาได้โดยด้านหนึ่งเปลี่ยน

รูปแบบการสืบทอดใหม่ ส่วนอีกด้านหนึ่งคือยกระดับจิตสำนึกและความสามารถทางนวัตกรรมให้แก่ช่างฝีมือ กล่าวคือ ประการแรก ผู้ประกอบการไม้แกะสลักควรจัดตั้งสถาบันฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีการแกะสลักไม้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดด้วยวิธีการสอนแบบมืออาชีพ และฝึกหัดให้ช่างฝีมือเรียนรู้วิธีการแกะสลักแบบดั้งเดิมไปด้วยซึ่งจะทำให้การแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมได้รับการสืบทอดต่อไป ในเวลาเดียวกันนี้ ภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้อย่างเข้มข้นยังเป็นการปลูกฝังด้านความคิดสร้างสรรค์ให้แทรกซึมไปอย่างช้าๆ ทำให้ช่างฝีมือสามารถตอบสนองความต้องการที่ทันสมัยได้ทันเวลาและเป็นการปรับปรุงคุณภาพของช่างฝีมือไปอย่างอย่างมีนัยสำคัญ ประการที่สอง คือการทำให้ผู้จบการศึกษาจากวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยยังคงประกอบอาชีพช่างแกะสลักไม้เพราะข้อได้เปรียบของพวกเขาคือมีรากฐานทางทฤษฎีที่มั่นคง มีความคิดทันสมัยและสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าในตลาดสมัยใหม่ได้ดี โดยวิธีการรักษาให้พวกเขายังคงยึดมั่นในอาชีพการแกะสลักไม้คือการสร้างนโยบายทางสวัสดิการที่ดึงดูดใจ

3. การส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบัน อุตสาหกรรมไม้แกะสลักบ้านชื่อเหอและบ้านถวยยามีเวลาในการพัฒนาสั้น ประสบกับปัญหามากและมีเกณฑ์ในการพัฒนาที่ต่ำจึงทำให้มีอุตสาหกรรมไม้แกะสลักจำนวนมาก แต่มีคุณภาพต่ำ ในเวลาเดียวกัน จากการเคลื่อนย้ายทรัพยากรมนุษย์อย่างรวดเร็วทำให้ปัจจัยทางเทคนิคในการผลิตถูกเคลื่อนย้ายตามไปด้วยส่งผลให้เกิดการชิงงานทรัพยากรอย่างไม่มีเหตุผลและสิ้นเปลือง ดังนั้น เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแกะสลักไม้ให้ดีขึ้น เราควรดำเนินการดังนี้

1) กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม

เพื่อตอบสนองความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเราสามารถพัฒนาได้ตามสถานะปัจจุบันของอุตสาหกรรม ด้านแรกคือการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักประเภทสถาปัตยกรรม สองการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักประเภทเครื่องเรือน และ 3.การพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักประเภทผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมไม้แกะสลักต้องเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจและมีนวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ในขณะเดียวกันยังจำเป็นต้องเพิ่มประเภทและขอบเขตของงานไม้แกะสลัก ซึ่งไม่เพียงจำกัดตามประเภทที่มีอยู่ในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังสามารถพัฒนาเป็นศิลปะการตกแต่งที่ทันสมัยและศิลปะในครัวเรือน นอกจากนี้ ไม้แกะสลักยังเป็นผลงานศิลปะที่สามารถเป็นของสะสม ของประดับตกแต่งและของที่ระลึกได้

2) เพิ่มการประชาสัมพันธ์

การพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักไม่สามารถแยกออกจากการประชาสัมพันธ์ข้อมูลได้และสามารถสร้าง “กิจกรรมสู่ภายนอก” ได้ซึ่งการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่จะสามารถเปลี่ยนงานแกะสลักไม้ที่เรียบง่ายให้กลายเป็นอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมได้ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการแกะสลักโดยช่างฝีมือที่มีชื่อเสียงจำเป็นต้องได้รับการเผยแพร่เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ยังจำเป็นต้องให้รัฐบาลมีบทบาทเป็นผู้นำด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โดยเปลี่ยนจากผู้จัดกิจกรรมหลักไปให้องค์กรทางตลาดเป็นผู้ดำเนินการถึงจะ

สามารถทำให้ผู้เข้าร่วมทุกคนในตลาดกลายเป็นบุคคลที่กระตือรือร้นในการจัดกิจกรรม ในขณะที่เดียวกันยังจำเป็นต้องปฏิรูปกฎและระเบียบอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง สร้างแรงบันดาลใจใหม่ ๆ และส่งเสริมการพัฒนาของอุตสาหกรรม

3) นำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในอุตสาหกรรม

งานแกะสลักไม้แบบดั้งเดิมส่วนใหญ่เป็นงานแกะสลักด้วยมือและรูปแบบการสืบทอดส่วนใหญ่จะเป็นการฝึกงานด้านศิลปะและการเรียนการสอน รูปแบบการแกะสลักไม้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และความคิดของศิลปินเก่า ๆ และทักษะแบบดั้งเดิมที่สำคัญที่ไม่มีบันทึกไว้ เป็นเอกสารซึ่งไม่เอื้อประโยชน์ต่อการสืบทอดและการพัฒนาไม้แกะสลักเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เช่น สอนให้ช่างฝีมือเรียนรู้วิธีการใช้คอมพิวเตอร์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยใช้ข้อมูลความแม่นยำของคอมพิวเตอร์และการสร้างแพลตฟอร์มข้อมูลของงานไม้แกะสลัก เป็นต้น การนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการผลิตสามารถส่งเสริมด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้แกะสลักในทางปฏิบัติ สร้างผลกำไรสูงและดึงดูดความสนใจของผู้คนทั่วไปให้ประกอบอาชีพนี้ได้ แต่ก็นำมาซึ่งปัญหาร้ายแรงเช่นกัน ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและจำกัดจำนวนที่แน่นอนในการนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้งาน เช่น ในขั้นตอนเริ่มต้นกระบวนการสามารถใช้เทคโนโลยีเครื่องจักรกลขั้นสูงมาช่วยตัดและขึ้นรูปชิ้นงานได้ ส่วนขั้นตอนถัดไป คือ การขัดเงา การแกะสลัก และการตกแต่งลายยังจำเป็นต้องใช้มือในการผลิต เป็นต้น

4) การสร้างทีมงานช่างแกะสลัก

ในการพัฒนาอุตสาหกรรมแกะสลักไม้ในปัจจุบันสิ่งที่น่าสังเกตมากที่สุดคือการขาดช่างแกะสลักไม้ที่มีฝีมือยอดเยี่ยม ทีมช่างฝีมือในปัจจุบันยังมีคุณภาพต่ำและขาดการศึกษาระดับสูงทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่รวดเร็วและแนวโน้มของตลาดในปัจจุบันได้ ในขณะเดียวกัน เนื่องจากปัจจัยที่ใหญ่ที่สุดในการสร้างผลกำไรของบริษัทคือค่าจ้างพนักงานทำให้เกิดปรากฏการณ์สมองไหลและเปลี่ยนงานบ่อย ดังนั้น เราควรสร้างแพลตฟอร์มที่หลากหลายเพื่อเปิดโอกาสแห่งการเรียนรู้ให้ช่างเทคนิค อบรมให้พวกเขาเป็นช่างฝีมือระดับสูงและเพิ่มการสนับสนุนทางเศรษฐกิจสำหรับผู้สืบทอด เป็นต้น

5) การสร้างแบรนด์

จากมุมมองของอุตสาหกรรม แบรนด์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ได้ โดยในการสร้างแบรนด์นั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบพร้อมอื่น ๆ ที่สำคัญด้วย เช่น การแสดงเอกลักษณ์ของชนชาติ วัฒนธรรม นวัตกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ แบรนด์ยังจำเป็นต้องเป็นสื่อกลางในการสร้างสไตล์แกนให้กับองค์กรด้วย

6) การพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมหัตถกรรมการท่องเที่ยว

การรวมตัวกันของอุตสาหกรรมไม้แกะสลักกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวผ่านแพลตฟอร์มการท่องเที่ยวจะทำให้ไม้แกะสลักมีช่องว่างในการเติบโตมากขึ้นและยังเป็นการส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่างทั้งสองอุตสาหกรรมด้วย โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมหัตถกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยวควรเน้นที่ “เอกลักษณ์” เพื่อเพิ่มคุณค่าของการระลึกถึง

บรรณานุกรม

- Ai Jia. (2012). Study on the Products of Jianchuan, Bai Nationality Wood Carving in the Process of Industrialization. Master degree of Yunnan University
- Chen Jinsong. (2014). The Characteristic Folk Craft of Yunnan. Kunming: Yunnan university press. P.36-37
- Li Lun. (2009). Research on the Development and Protection of Jianchuan Woodcarving in Yunnan Province. Journal of Public literature & art Press. Vol. 2009 (22) P.241-243
- Sun Guangyong. (2011). "One Tambon One Product" Revitalize Thai villages. CHN. P.52
- Wang Jingyou and HaoYunhua. (2009). An Investigation on the Development of Jianchuan Woodcarving Industry. Journal of Dehong Teachers' College
- Wu Yang. (2007). The Rise of New Artistry and Its Enlightenment on the Promotion and Protection of Jianchuan Woodcarving. P.30
- Yang Lili. (2006). Protection, development and utilization of Bai Nationality wood carvings. Journal of Kunming University of Science and Technology (Social Science Edition). Vol.6 (1). P.88-91
- Yang Lili. (2006). Study of handicrafts and wood carvings art of Bai nationality in Jianchuan. Master degree of Yunnan University